

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/34/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010091
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2022:3622010091.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovaného P. R. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.11.2022, takto

rozhodol:

Obžalovaný

P. R., Q. XX.XX.XXXX T. U., W. U. J. R.Á., W.Č. R., F. XXXX/XX, rozvedený, živnostník,

je vinný, že:

hoci mu zo zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry Y. P. T. a hoci rozsudkom Okresného súdu Partizánske pod sp. zn. 2P/49/2017-76 zo dňa 18.10.2017, právoplatným dňa 18.01.2018 bol s účinnosťou od 01.09.2017 zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry Y. P. T.X. sumou vo výške 150,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa Y. T., si túto povinnosť riadne a včas neplnil v Partizánskom a všade tam, kde sa zdržiaval v období od 01.02.2021 až doposiaľ, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné uhradil, pričom od 19.11.2018 vykonáva podnikateľskú činnosť ako živnostník s miestom podnikania F. T. XXX, Z.: XXXXXXXX a v dobe od 18.09.2019 mal uzatvorený obchodnoprávny vzťah so spoločnosťou Y. Y., Y..N..K., Z.K.: XXXXXXXX Y. Y. Ž., T. XXXX/XX, ktorý trvá i naďalej a od 16.03.2021 do 24.03.2021 a od 01.05.2021 do 31.05.2022 mal ako samostatne zárobkovo činná osoba uzatvorený pracovný pomer so spoločnosťou J., Y..N..K., Z.: XXXXXXXX Y. Y. X., N. XX, z ktorých mal dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti a v prípade nedosahovania dostatočného príjmu túto živnosť nezrušil a nepokúsil sa nájsť si vhodné zamestnanie ani prostredníctvom príslušného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, čím zostal za uvedené obdobie dlhovať oprávnenej, svojej dcére Y. P. T. na výživnom sumu vo výške 2.020,- Eur,

t e d a :

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a určuje skúšobnú dobu vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. e/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné v sume 2.020 € (dvetisícdvadsať eur) k rukám oprávnenej Y. P. T.X., Q.. XX.XX.XXXX, U. R., E.. Y. XXX/XX.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú Y. P. T., Q.. XX.XX.XXXX T. R., U. R., E.. Y. XXX/XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Partizánske podala dňa 04.05.2022 obžalobu na P. R. pod č.k. Pv 302/21/3305-16 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnej obžalobe.

Okresný súd Partizánske pod č.k. 1T/34/2022-155 dňa 02.06.2022 vydal vo veci trestný rozkaz, ktorým obžalovanému podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 14 mesiacov. Zároveň mu uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné k rukám oprávnenej na plnenie a rozhodol aj o nároku na náhradu škody. Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 12.09.2022 a 07.11.2022 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, oprávnenej na plnenie Y. P. T., oboznámením ostatného spisového materiálu (zápisnica o trestnom oznámení z č.l. 1, rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/49/2017-76 zo dňa 18.10.2017 z č.l. 26-28, rodný list z č.l. 29, potvrdenie o štúdiu z č.l. 30-31, ftc poštových poukazov z č.l. 33-34 a 36-37, správy od zamestnávateľa J., Y..N..K.. z č.l. 39-43, správy od zamestnávateľa Y. Y., Y..N..K.. z č.l. 44-47, správy ÚPSVaR Partizánske z č.l. 48-62, správy ORPZ Partizánske + zoznam vozidiel z č.l. 63-68, správy Okresného úradu Prievidza + výpis zo živnostenského registra z č.l. 69-80, lustrácie a správy zo SP z č.l. 81-113, správa z centrálneho depozitára CP z č.l. 114, lustrácie ÚGKaK SR z č.l. 115-116, správy o priebehu exekučného konania z č.l. 117-118, vyjadrenie oprávnenej na plnenie + príloha z č.l. 141-142, trestný rozkaz z č.l. 155, odpor z č.l. 156, vyjadrenie oprávnenej na plnenie z č.l. 163 a 174, ftc poštového poukazu z č.l. 188, potvrdenie o štúdiu z č.l. 189, vyjadrenie oprávnenej na plnenie + príloha z č.l. 197-198, správa ÚPSVaR Partizánske z č.l. 200, správa SP z č.l. 206, správa DÚ Trenčín z č.l. 210, správa zamestnávateľa obžalovaného Y. Y., Y..N..K.. z č.l. 214, správa zamestnávateľa obžalovaného J., Y..N..K.. z č.l. 218, správa o priebehu exekučného konania z č.l. 220, odpis z RT z č.l. 224, lustrácia GP SR z č.l. 225-226, lustrácia CDB z č.l. 227-228, lustrácia CESDaP z č.l. 229-230, lustrácia SP z č.l. 231) a zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 12.09.2022 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, že svoju vinu nepopiera a zároveň na všetky položené otázky v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku v súlade s § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ odpovedal kladne „ÁNO“, pričom súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátorky jeho vyhlásenie neprijal s ohľadom na potrebu vykonania dokazovania pre náležité zistenie skutkového stavu veci, keďže zavinené obdobie nebolo v obžalobe uzavreté. Vo svojej výpovedi obžalovaný uviedol, že si je plne vedomý, čo sa stalo. Dvadsať rokov riadne platil a chce to zaplatiť až dokonca. Keď bude mať peniaze, bude platiť. Na otázky prokurátorky obžalovaný uviedol, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti na svoju dcéru, ktorá mu bola upravená rozhodnutím Okresného súdu Partizánske pod sp. zn. 2P/49/2017-76 zo dňa 18.10.2017, právoplatným dňa 18.01.2018. Peniaze posielal matke dcéry poštovou poukážkou typu C. Od februára do augusta platil sporadicky, ale od augusta 2021 už platil 200 € až do októbra 2021, potom mal covid a tam to skončilo, začali mu pochybovať peniaze. Potvrdil, že v apríli 2021 zaplatil sumu 30 €, v júni 2021 zaplatil sumu 150 €, v júli 2021 zaplatil sumu 50 €. Tiež je pravda, že za mesiace september, október a november 2021 zaplatil sumy 200 €. Ešte zaplatil v sobotu 10.09.2022 sumu 300 €. Iné nič nezaplatil. S dcérou sa nestretáva. Stále pracuje na živnosť. Nevie, odkedy má živnosť. Pracoval vo T. T. T.O. U., od mája 2021 do mája 2022 pracoval pre spoločnosť J., Y..N..K., pracoval tam aj v marci 2021 týždeň. Odpracoval tam cca 150 až 180 hodín mesačne,

mal 7 € na hodinu. Príjem mal cca cez 600 € mesačne. K čítaným faktúram prokurátorky uviedol, že sumy tam uvedené sú pravdivé. Tiež má uzatvorenú rámcovú zmluvu so spoločnosťou Y. Y., Y..N..K., ktorá trvá naďalej. Tam robí od mája tiež ako živnostník. Má príjem 8 € na hodinu a pri nočných 9 € na hodinu, má príjem cca 1.200 € mesačne. Keby peniaze mal, výživné by zaplatil. Platí mesačne 340 € za nájom, 100 € dáva na cigarety, inú vyživovaciu povinnosť nemá. Tiež má výdavky na stravu. Daňové priznanie za rok 2021 nepodával. Keby sa zaevidoval na úrade práce, vypadol by mu príjem a stal by sa z neho bezdomovec. Nevlastní nič, ani nehnuteľnosti, ani cenné papiere, ani motorové vozidlá. Na otázky súdu obžalovaný uviedol, že naposledy zaplatil sumu 300 €. Chce zaplatiť dlžné výživné. Žije sám. Na hlavnom pojednávaní dňa 07.11.2022 uviedol, že už nič neuhradil, nemal peniaze. Naposledy zaplatil pred dvomi mesiacmi 300 €. Inak na výživu dcéry neprispel, stále je zamestnaný, príjem mal cez 1.000 €. Neplatil preto, lebo si cez covid musel požičať peniaze, ktoré musí teraz vracať veriteľom a platí si tiež nájom.

Oprávnená na plnenie Y. P. T. na hlavnom pojednávaní dňa 12.09.2022 uviedla, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť neplnil. Na otázky prokurátorky uviedla, že v mesiaci február 2021 obdržala sumu 30 €, v mesiaci jún 2021 sumu 150 €, v mesiaci júl 2021 sumu 50 €, v mesiaci september 2021 sumu 200 €, v mesiaci október 2021 sumu 200 €, v mesiaci november 2021 sumu 200 €. Sumu 300 € od obžalovaného, ktorú poslal 10.09.2022 zatiaľ neobdržala. Iná platba neprebehla, obžalovaný jej nekupoval stravu, ani oblečenie. Je študentka, študuje na Univerzite Mateja Bela v Banskej Bystrici psychológiu, ide do druhého ročníka. Mamina sa jej snažila všetko zabezpečiť, núdzou netrpela, museli však žiť poskromnejšie. Na otázky súdu oprávnená uviedla, že jej zdravotný stav je dobrý, nikde nepracuje.

Z rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/49/2017-76 zo dňa 18.10.2017, právoplatným dňa 18.01.2018 (č.l. 26-28) vyplýva, že otcovi (obžalovanému) bola zvýšená vyživovacia povinnosť na v tom čase maloletú Y. P. T. zo sumy 80 € mesačne na sumu 150 € mesačne s účinnosťou od 01.09.2017, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zároveň súd rozhodol aj o zročnom zvýšenom výživnom.

Z ftc rodného listu oprávnenej na plnenie (č.l. 29) vyplýva, že ako jej otec je zapísaný obžalovaný.

Z potvrdení o štúdiu (č.l. 30-31) vyplýva, že oprávnená na plnenie bola v školskom roku 2020/2021 študentkou 4.B triedy na Gymnáziu v Topoľčanoch a v školskom roku 2021/2022 je študentkou Pedagogickej fakulty Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici v dennej forme štúdia I. stupňa (bakalársky) v študijnom programe psychológia s predpokladaným ukončením štúdia v máji 2024. Z potvrdenia o štúdiu vydaného Pedagogickou fakultou Univerzity Mateja Bela zo dňa 07.09.2022 (č.l. 189) vyplýva, že oprávnená na plnenie je v školskom roku 2022/2023 riadnou študentkou v 2. roku štúdia študijného programu psychológia - denná forma, bakalársky, I. stupeň so štandardnou dĺžkou štúdia 3 roky.

Z trestného oznámenia oprávnenej na plnenie zo dňa 29.07.2021 (č.l. 1) vyplýva, že podáva trestné oznámenie na svojho otca, nakoľko tento si riadne neplatí výživné od februára 2021 a má dlh na nezaplatenom výživnom ku dňu podania trestného oznámenia vo výške 670 €. K trestnému oznámeniu pripojila aj potvrdenia o zaplatení výživného, ktoré jej otec (obžalovaný) od februára 2021 uhradil.

Z ftc poštových poukazov (č.l. 33-34, 36-37, 188) vyplýva, že obžalovaný uhradil dňa 27.04.2021 sumu 30 €, dňa 21.06.2021 sumu 150 €, dňa 21.07.2021 sumu 50 €, dňa 20.09.2021 sumu 200 €, dňa 25.10.2021 sumu 200 €, dňa 18.11.2021 sumu 200 €, dňa 10.09.2022 sumu 300 €.

Zo správ zamestnávateľa obžalovaného J., Y..N..K., (č.l. 39-42, 218) vyplýva, že obžalovaný u nich pracoval ako SZČO. Pracovný pomer trval od 16.03.2021 do 24.03.2021, pričom mu uhradili dňa 19.04.2021 faktúru v sume 388,75 €. Nový pracovný pomer začal dňa 01.05.2021, pričom od júna 2022 už pre ich spoločnosť nepracuje. Dňa 18.06.2021 mu uhradili faktúru v sume 1.236 €, dňa 15.07.2021 mu uhradili faktúru v sume 1.347,50 €, dňa 16.08.2021 mu uhradili faktúru v sume 775 €, dňa 16.09.2021 mu uhradili faktúru v sume 1.370 €, dňa 15.10.2021 mu uhradili faktúru v sume 1.261 €, dňa 15.11.2021 mu uhradili faktúru v sume 1.152,50 €, dňa 15.12.2021 mu uhradili faktúru v sume 722,50 €, dňa 17.01.2022 mu uhradili faktúru v sume 702,50 €, dňa 15.02.2022 mu uhradili faktúru v sume 1.005 €, dňa 15.03.2022 mu uhradili faktúru v sume 1.067,50 €. Dňa 12.04.2022 prijali od obžalovaného faktúru na sumu 1.296

€, dňa 12.05.2022 prijali od obžalovaného faktúru na sumu 1.087,50 € a dňa 13.06.2022 prijali od obžalovaného faktúru na sumu 507,50 €.

Zo správ zamestnávateľa obžalovaného Y. Y., Y..N..K., (č.l. 44-46, 214) vyplýva, že táto spoločnosť má uzatvorený obchodnoprávny vzťah s obžalovaným ako SZČO na základe Rámcovej zmluvy o poskytnutí služieb zo dňa 18.09.2021. Za rok 2021 bola obžalovaným vystavená faktúra na sumu 1.612 € zo dňa 31.01.2021, ktorá bola uhradená dňa 15.02.2021. Za rok 2022 boli obžalovaným vystavené nasledovné faktúry: dňa 31.05.2022 na sumu 963 €, ktorá bola uhradená, dňa 30.06.2022 na sumu 1.364 €, ktorá bola uhradená, dňa 31.07.2022 na sumu 1.715,50 €, ktorá bola uhradená a dňa 31.08.2022 na sumu 1.500 €, ktorá bola uhradená.

Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, oddelenia služieb pre občana (č.l. 48, 53, 58, 200) vyplýva, že obžalovaný bol naposledy v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 27.04.2009 do 26.07.2009. V období od 01.01.2021 doposiaľ nepoberal žiadne dávky a príspevky. Náhradné výživné za neplatené výživné nebolo poskytované.

Zo správ Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu Partizánske s prílohami (č.l. 63-68) vyplýva, že obžalovaný v dobe od 01.01.2021 doposiaľ nie je evidovaný ako vlastník, či držiteľ žiadneho motorového vozidla.

Zo správ Okresného úradu Prievidza, odboru živnostenského podnikania (č.l. 69-80) vyplýva, že obžalovaný je v živnostenskom registri evidovaný ako podnikateľský subjekt - fyzická osoba s predmetmi podnikania: Poskytovanie služby vedenia cudzieho motorového vozidla (vznik živnostenského oprávnenia dňa 01.12.2018); Sprostredkovateľská činnosť v oblasti obchodu, služieb, výroby (vznik živnostenského oprávnenia dňa 01.12.2018); Kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod) alebo iným prevádzkovateľom živnosti (vznik živnostenského oprávnenia dňa 01.12.2018); Informatívne testovanie, meranie, analýzy a kontroly (vznik živnostenského oprávnenia dňa 07.12.2018).

Zo správ a lustrácii Sociálnej poisťovne (č.l. 81-110, 206, 231) vyplýva, že obžalovaný nie je registrovaný v informačnom systéme Sociálnej poisťovne u zamestnávateľa, ani ako SZČO od roku 2004. Obžalovaný si nepodal na Sociálnu poisťovňu žiadosť o poskytnutie dávky v nezamestnanosti, nie je poberateľom dávok dôchodkového poistenia a nemocenských dávok.

Zo správy Daňového úradu Trenčín, pobočka Partizánske (č.l. 210) vyplýva, že obžalovaný nepodal daňové priznanie k dani z príjmov FO za zdaňovacie obdobie 2021.

Zo správy Centrálného depozitára cenných papierov SR (č.l. 114) vyplýva, že obžalovaný nemá a nemal zriadený účet majiteľa cenných papierov a tiež nebol a nie je registrovaný ako akcionár listinných akcií na meno.

Z lustrácií Úradu geodézie, kartografie a katastra SR (č.l. 115-116) vyplýva, že obžalovaný nie je vedený ako vlastník nehnuteľností na území SR.

Zo správ súdneho exekútora H.. Z.. Z. Š., R., P. Ú. Q. J. Q. T. (č.l. 117-118, 220) vyplýva, že od obžalovaného bolo vymožené a oprávnenej na plnenie zaslané dňa 15.07.2020 výživné vo výške 190,76 €. Obžalovaný uhradil priamo oprávnenej na plnenie výživné vo výške, a to nasledovne: dňa 16.07.2020 sumu 1.039 €, dňa 21.01.2021 sumu 303 €, dňa 20.09.2021 sumu 200 €, dňa 25.10.2021 sumu 200 €, dňa 18.11.2021 sumu 200 €.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že je rozvedený, živnostník, má tri deti. Z lustrácie v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR vyplýva, že obžalovaný bol doteraz jedenkrát postihnutý v priestupkovom konaní za priestupok na úseku dopravy (prekročenie rýchlosti). Z odpisu z registra trestov obžalovaného súd zistil, že doposiaľ nebol súdne trestaný.

Na základe vykonaného dokazovania postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že

obžalovaný spáchal skutok popísaný vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, že nepopiera spáchanie skutku obžalobou mu kladeného za vinu a i pri svojom výsluchu potvrdil, že si bol vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči oprávnenej na plnenie, avšak vyživovaciu povinnosť si riadne neplnil preto, lebo musel splácať dlhy svojim veriteľom a platiť nájomné. Z jeho výpovede tiež vyplynulo, že má živnosť a v žalovanom období pracoval pre spoločnosti J., Y..N..K.. a pre spoločnosť Y. Y., Y..N..K.., pričom i naďalej pracuje pre posledne menovanú spoločnosť. Vo svojej výpovedi tiež priznal, že mesačne míňa sumu 100 € na cigarety. Vina obžalovaného je okrem jeho vlastného priznania preukázaná aj výpoveďou oprávnenej na plnenie Y. P. T. (dcéry obžalovaného), ktorá uviedla, že obžalovaný si od februára 2021 až doposiaľ neplní riadne vyživovaciu povinnosť, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné zaplatil a ku ktorým doložila aj ústrižky (dňa 27.04.2021 sumu 30 €, dňa 21.06.2021 sumu 150 €, dňa 21.07.2021 sumu 50 €, dňa 20.09.2021 sumu 200 €, dňa 25.10.2021 sumu 200 €, dňa 18.11.2021 sumu 200 €, dňa 10.09.2022 sumu 300 €). Oprávnená na plnenie núdzou netrpela, hradila jej všetko mamina, ale museli žiť poskromne. Vina obžalovaného je preukázaná tiež z ďalších listinných dôkazov, pričom zo správy zamestnávateľa obžalovaného J., Y..N..K.. vyplynulo, že obžalovaný u nich pracoval ako SZČO od 16.03.2021 do 24.03.2021 a následne od 01.05.2021 do júna 2022 (v tejto časti súd upravil skutok uvedený v obžalobnom návrhu, keďže oproti obžalobe už bol pracovný pomer obžalovaného s týmto zamestnávateľom ukončený), kde dosahoval dostatočný príjem, aby si plnil riadne vyživovaciu povinnosť. Taktiež zo správy Y. Y., Y..N..K.. vyplynulo, že s obžalovaným ako SZČO mali uzatvorený obchodnoprávny vzťah na základe Rámcovej zmluvy o poskytnutí služieb zo dňa 18.09.2021, kde obžalovaný dosahoval v roku 2022 za mesiace máj až august 2022 dostatočný príjem na plnenie si svojej vyživovacej povinnosti. Taktiež zo správy Okresného úradu Prievidza, odboru živnostenského podnikania vyplýva, že obžalovaný je v živnostenskom registri evidovaný ako podnikateľský subjekt - fyzická osoba s rôznymi predmetmi podnikania (vznik živnostenského oprávnenia dňa 01.12.2018). Zo správ od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske vyplynulo, že obžalovaný bol naposledy v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 27.04.2009 do 26.07.2009. V období od 01.01.2021 doposiaľ nepoberal žiadne dávky a príspevky. Ďalej z vykonaného dokazovania vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/49/2017-76 zo dňa 18.10.2017, právoplatným dňa 18.01.2018 bola obžalovanému zvýšená vyživovacia povinnosť na oprávnenú na plnenie zo sumy 80 € mesačne na sumu 150 € mesačne s účinnosťou od 01.09.2017, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám jej matky. Na základe vyššie uvedených skutočností mal súd za preukázané, že si obžalovaný najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, keďže oprávnená na plnenie je i naďalej študentkou a teda obžalovanému jeho vyživovacia povinnosť nezanikla, pričom svoju vyživovaciu povinnosť si riadne neplnil od 01.02.2021 až doposiaľ, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné uhradil. Argument obžalovaného, že výživné nemal z čoho hradiť, nakoľko si musel poplatiť dlhy a hradiť nájomné neobstojí, keďže vyživovacia povinnosť má prednosť pred inými výdavkami a tiež súd poukazuje na postoj obžalovaného, ktorý na sebe nešetrí a dopraje si mesačný luxus vynaložiť 100 € na cigarety i napriek okolnosti, že by tieto prostriedky mohol poukazovať v prospech svojej dcéry na úhradu svojej vyživovacej povinnosti, ktorá mu bola súdom uložená. Za toto popísané obdobie ostal obžalovaný dlhovať na výživnom na oprávnenú na plnenie sumu vo výške 2.020 € (rok 2021: 11 mesiacov (február až december) x 150 € = 1.650 €; rok 2022: 10 mesiacov (január až október) x 150 € = 1.500 €; teda celková suma výživného, ktoré mal obžalovaný zaplatiť za žalované obdobie je 3.150 € - suma 1.130 €, ktorú obžalovaný zaplatil na výživu oprávnenej na plnenie (dňa 27.04.2021 sumu 30 €, dňa 21.06.2021 sumu 150 €, dňa 21.07.2021 sumu 50 €, dňa 20.09.2021 sumu 200 €, dňa 25.10.2021 sumu 200 €, dňa 18.11.2021 sumu 200 €, dňa 10.09.2022 sumu 300 €). Súd sa stotožnil s právnou kvalifikáciou prokurátora, že obžalovaný svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Z hľadiska zavinenia ide o úmyselný trestný čin, nakoľko z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že obžalovaný si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, o ktorej mal vedomosť, ako to sám potvrdil a napriek tomu si ju riadne neplnil a uprednostnil úhradu svojich dlhov, či svoje osobné potešenie (cigarety), na ktoré vynakladal mesačne sumu rovnajúcu sa 2/3 súdom mu určenej vyživovacej povinnosti na oprávnenú na plnenie.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a pritažujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy. Súd prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri ukladaní trestu súd aplikoval ustanovenie § 34 Trestného zákona ako aj § 38 Trestného zákona pričom u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život), pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona. Hoci sa obžalovaný k spáchaniu trestnej činnosti doznal, súd mu nepriznal aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona, nakoľko popri priznaní obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti mu kladenej za vine súd u neho nezistil aj okolnosť úprimného oľutovania svojho konania. Pri prevahe poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi došlo v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o 1/3 (upravená trestná sadzba 0 mesiacov až 16 mesiacov). Vzhľadom na osobu páchatela a na možnosti jeho nápravy, ako aj na povahu a následok spáchaného trestného činu, dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a na naplnenie jeho represívnej zložky ako i individuálnej, či generálnej prevencie a tiež zložky výchovnej bude postačujúci aj trest odňatia slobody v spodnej časti trestnej sadzby vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 14 mesiacov za súčasného uloženia primeranej povinnosti v zmysle § 50 ods. 2 Trestného zákona, aby obžalovaný v skúšobnej dobe nahradil dlžné výživné. V danom prípade mal súd za to, že i podmienený trest odňatia slobody za súčasného uloženia povinnosti nahradit' dlžné výživné je postačujúci na nápravu páchatela a jeho prevýchovu, pričom pri jeho ukladaní súd zohľadnil skutočnosť, že sa obžalovaný k trestnej činnosti doznal a urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že spáchanie skutku nepopiera, ktoré však súd s ohľadom na charakter trestnej činnosti (zanedbanie povinnej výživy) a okolnosť, že zavinené obdobie nebolo uzavreté, neprijal. Súd pri ukladaní trestu prihliadol i na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného, keď tento nebol doteraz súdom trestaný. Súd tiež zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný bol až do súčasnosti jedenkrát postihnutý v priestupkovom konaní za prekročenie rýchlosti. Za týchto okolností je podľa názoru súdu dostatočne osvedčené, že účel trestu je možné zabezpečiť aj podmieneným trestom odňatia slobody.

Súd zároveň obžalovanému uložil primeranú povinnosť v zmysle § 50 ods. 2 Trestného zákona, aby oprávnenej na plnenie počas skúšobnej doby zaplatil zameškané výživné vo výške 2.020 € na podporu dosiahnutia účelu trestu a aby bola zo strany obžalovaného jeho vyživovacia povinnosť, ktorú si riadne neplnil, dodatočne splnená. V opačnom prípade bude nad ním visieť hrozba premeny podmieneného trestu na trest nepodmienený s poukazom na § 50 ods. 4 Trestného zákona.

Oprávnená na plnenie si v predmetnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody z titulu neuhradeného výživného obžalovaným a nákladov za zabezpečenie potvrdenia o štúdiu. Súd ju s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na civilné sporové konanie, nakoľko v adhéznom konaní nebolo možné o tomto nároku rozhodnúť.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).